

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№3-4 (2945-2946)

Вівторок,
28 лютого 2017 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

Любі жінки!

Напередодні весняного дня 8 Березня вітаю вас із чудовим, світлим святом краси та чарівності!

Цей день уособлює собою величезну любов і повагу до прекрасної половини людства. Ми знаємо й цінуємо ваші різнобічні таланти, високі ділові якості й вміння досягати поставлених цілей. Як сама весна, ви втілюєте в собі вічне оновлення життя, гармонію світу й надію на краще. Завдяки вашій турботі та чуйності, мудрості й терпінню ви перетворюєте цей світ, роблячи його щасливішим і яскравішим. Ви не тільки зберігаєте традиційні цінності, виховуєте дітей, але й досягаєте значних успіхів у професійному та особистісному зростанні, проявляєте соціальну активність і комунікабельність.

У нашій країні цілі галузі, у тому числі охорона здоров'я, тримаються на ваших знаннях, професіоналізмі та самовідданості. І це не перебільшення. Сучасні представниці прекрасної статі не бояться труднощів і психологічних навантажень, соціально активні, зростають і професійно, і особистісно, при цьому встигають піклуватися про близьких, зберігати порядок і затишок у домі, що нелегко навіть у ХХІ столітті з його технологічним прогресом.

Від імені всіх чоловіків нашого колективу бажаю вам любові, міцного здоров'я, оптимізму та весняного настрою. Від щирого серця хотілося б побажати вам, дорогі жінки, щоб у вашому житті було якомога більше світлих днів, сповнених нових вражень, позитивних емоцій та яскравих відкриттів.

Із щирими побажаннями, ректор університету **Володимир Лісовий**

■ ДЕРЖАВНИЙ РОЗПОДІЛ

Важлива й почесна задача

2 лютого в Харківському національному медичному університеті відбувся державний розподіл студентів випускних курсів медичних та стоматологічного факультетів. Захід пройшов під патронатом Міністерства охорони здоров'я України, яке представляла головний спеціаліст Департаменту управління персоналом та кадрової політики Катерина Петрова.

На початку розподілу ректор університету Володимир Лісовий звернувся до членів комісії: «Сьогодні у нас важлива й почесна задача – надати студентам-бюджетникам перше робоче місце, яке для більшості з них може бути знаковим і визначить майбутню долю. Робити це буде представницька комісія, до складу якої, крім співробітників університету, входять представники департаментів та управлінь охорони здоров'я міста й області. Я дуже вдячний, що до нас також приїхали зацікавлені представники відповідних управлінь з інших міст України. Тому я сподіваюся, що сьогодні ми, як і завжди, проведемо наш розподіл на належному високому рівні, а працедавці й, головне, наші випускники будуть задоволені результатами».

ДОВІДКА

У підсумку розподілили 318 студентів за 4 спеціальності: «Лікувальна справа» – 226 осіб, «Педіатрія» – 81, «Медико-профілактична справа» – 5, «Стоматологія» – 6. На посаду «Лікар загальної практики – сімейний лікар» розподілено 99 осіб, «Лікар-фтизіатр» – 3. До Харківської області направлено 128 студентів, загалом до сільської місцевості – 112.

■ ВШАНУВАННЯ КРАЩИХ УЧНІВ

«Перед вами сьогодні відкритий увесь світ...»

26 січня у конференц-залі Харківського національного медичного університету відбулося щорічне свято – вшанування кращих учнів ЗНЗ Шевченківського району, чії досягнення у навчанні, творчості та спорті були відзначені на різних рівнях.

За результатами 2015–2016 навчального року 20 учнів стали стипендіатами Харківського міського голови «Обдарованість» та 35 учнів – стипендіатами Харківської міської ради «Кращий учень навчального закладу». З цією почесною нагородою привітав переможців ректор університету Володимир Лісовий: «Перед вами сьогодні відкритий увесь світ, і саме ви своєю повсякденною наполегливою працею досягнете тих цілей, що перед собою встановили. Ви, безумовно, зможете підкорити вершини вищих навчальних закладів і великої науки, стати відомими людьми. Звичайно, не всі з вас стануть лікарями, проте якщо після сьогоднішнього дня, отримавши нагороди в залі засідань вченої ради нашого університету, де представлені портрети видатних учених сучасності, хтось із вас вирішить обрати професію медичного працівника, ми будемо тільки раді».

Найстаріша вища медична школа України розгорнула свої двері, ознайомивши нових стипендіатів із Музейним комплексом ХНМУ, зокрема Народним музеєм історії університету та музеєм кафедри патологічної анатомії.

■ МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

РЕАЛІЗУЄМО СПІЛЬНІ ІДЕЇ

23 січня відбувся візит делегації Посольства Республіки Індія в Україні до Харківського національного медичного університету в складі Надзвичайного та Повноважного Посла Республіки Індія в Україні Маноджа Кумара Бхарті та помічника Посла Вадима Пономарьова.

Почесні гості зустрілися з керівництвом університету, індійськими студентами, що навчаються у нашому виші, а також відвідали Народний музей історії ХНМУ.

Пан Посол, звертаючись до ректора ВНЗ Володимира Лісового, підкреслив: «Я надзвичайно радий відвідати університет, якому цього року виповнюється 212 років. І хоча я людина інженерного складу розуму, я жваво цікавлюся історією XVI, XVII і XVIII століть у фотографіях і картинках, що добре представлено в експозиції музею вашого вишу».

У ході зустрічі обговорювалися питання двостороннього співробітництва та розвитку дружніх відносин між Україною та Республікою Індія, перебування її громадян в Україні та їхнього навчання в університеті. Було зазначено, що наш вищий навчальний заклад має значний досвід щодо підготовки індійських студентів: громадяни цієї країни навчаються в ХНМУ з 1974 року. Сторони розглянули перспективи щодо прийому громадян Індії на навчання в університеті. На завершення зустрічі Володимир Миколайович запевнив

пана Посла, що наш університет продовжить свій рух, орієнтований на Європу. Адже це дає надію на реалізацію спільних ідей, які мають всебічну підтримку губернатора Харківської області Юлії Світличної.

У рамках візиту пан Посол виступив із презентацією, у якій розповів про культуру та сучасні досягнення своєї країни.

Анжела Стацак, начальник відділу міжнародного співробітництва

■ ОБМІН ДОСВІДОМ З МУЗИКОТЕРАПІЇ

25 січня в Харківському національному медичному університеті перебувала викладач Університету Арістотеля в Салоніках, психотерапевт у галузі музичної терапії Дора Псалтопулу.

Пані Псалтопулу була запрошена до університету з метою обміну досвідом з музикотерапії. На початку візиту Дора Псалтопулу зустрілася з проректором з наукової роботи Валерієм М'ясоєдовим, начальником відділу міжнародних зв'язків Анжелою Стацак, професором кафедри філософії Катериною Карпенко, доцентом кафедри неврології, головою Ради молодих учених ХНМУ Наталією Купферіною.

Вітаючи гостю у стінах вишу, Валерій Васильович зазначив: «Ми в нашому університеті дуже трепетно ставимося до мистецтва, тим більше до грецького, адже Греція – це країна витоків багатьох мистецтв. У Вашій особі ми вітаємо Грецію та грецьку культуру зокрема. Ваш візит співзвучний багатьом проектам, що реалізуються в нашій державі, у Харкові та в нашому університеті. Зараз тут присутні саме ті люди, які займаються подібними соціальними проектами».

У ході зустрічі обговорювалися питання встановлення співробітництва з Університетом Арістотеля, застосування музикотерапії в медицині та розвитку співпраці у цьому напрямі, а також можливості щодо подання спільної заявки на участь в освітній Програмі ЄС Еразмус+. За словами Валерія М'ясоєдова: «Мистецтво настільки багатогранно, що ми не будемо обмежуватися лише музикотерапією. Сподіваюся, що Ваш наступний візит з колегами буде присвячений усім сферам мистецтва – театру, живопису, скульптурі – ми готові працювати в цьому напрямку».

У ході візиту пані Псалтопулу спільно з Харківським національним університетом мистецтв було організовано проведення лекції та майстер-класу з музикотерапії, які відвідали студенти та викладачі обох університетів.

Також фахівець із Греції відвідала музей історії ХНМУ. Пані Псалтопулу зазначила, що вона почула дивовижну розповідь про розвиток медичної освіти, яка висвітлює ексклюзивні риси Харківської медичної школи, і це є прикладом для медичних шкіл у всьому світі.

Валентина Федорова, провідний фахівець відділу з міжнародних зв'язків

■ УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА

ВИВЧАЄМО
ПЕРЕДОВІ
ТЕХНОЛОГІЇ

До плану розвитку Університетської клініки ХНМУ включено створення дитячої хірургічної служби.

У зв'язку з цим 16–21 січня відбулася робоча поїздка фахівців Університетської клініки до Children's Mercy Hospital (м. Канзас-Сіті, штат Міссурі, США): директора, професора Володимира Савенкова, завідувача відділення ортопедії і травматології Дмитра Петренка, ортопеда-травматолога, хірурга кисті Володимира Бубни, дитячого ортопеда-травматолога Ярослава Дегтярьова, старшого наукового співробітника Андрія Мезенцева, наукового консультанта Вікторії Савенкової.

Харківські фахівці були присутні на кількох операціях, взяли участь у клінічних розборах і консультаціях пацієнтів, відвідали ряд науково-практичних лекцій, зустрілися з директорами з економіки, фінансів, інноваційного розвитку Children's Mercy Hospital. Основна мета візиту полягала у вивченні передових технологій, телемедицини та принципів організаційного менеджменту.

Поїздка відбулася завдяки дружнім стосункам завідувача відділення ортопедії і травматології Дмитра Петренка і президента педіатричного ортопедичного товариства Північної Америки, директора ортопедичної дослідницької програми Children's Mercy Hospital доктора Річарда Швенда. Обидві сторони залишилися задоволеними зустріччю і домовилися про тривале співробітництво та подальший обмін досвідом.

Олена Лобач

КРУГЛИЙ СТІЛ

ШКОЛА ПРОТОКОЛУ

9 лютого на базі Харківського національного медичного університету відбувся круглий стіл «Школа протоколу» за участю голови Наглядової ради ПАТ «ФЕД», героя України, депутата Харківської міської ради Олександра Жданова, ректора Харківського національного педагогічного університету ім. Григорія Сковороди Івана Прокопенка, депутата Харківської обласної ради, члена-кореспондента НАМНУ професора Олени Гречаніної, проректора з наукової роботи ХНМУ професора Валерія М'ясоєдова й представників Ради молодих учених ХОДА.

Роботу заходу відкрив Валерій М'ясоєдов: «Неординарність сьогоденного зібрання насамперед пов'язана з його учасниками, з тим, що проводиться він під патронатом Харківської обласної державної адміністрації, Харківської обласної ради, Ради Старійшин Харківської області й присвячений такому поняттю, як протокол, що дуже важливо, бо питання відповідності форми й змісту є великою дилемою, яка породжує багато проблем: або форма не відповідає змісту, або зміст не відповідає формі. Я впевнений, що наша зустріч дасть багато відповідей на головне питання – як мають зіставлятися між собою форма та зміст».

Звертаючись до присутніх, Олена Гречаніна зазначила: «Шановні колеги, коли ми об'єднані значною справою, то ми є колегами, незважаючи на те, що серед нас лікарі, інженери, вчителі, бо нас об'єднує дуже важлива мета – повернути славетність української інтелігенції до нас з вами».

Під час засідання круглого столу розглядалися питання щодо взаємовідносин між керівником і підлеглими, гармонізації взаємовідносин між викладачем і учнем, а також стосовно етикету й протоколу як основи успішного лікування, етикету державного службовця тощо.

Головне, за словами Івана Прокопенка, навчитися бути вдячним один одному, батькам, колегам, бо світ складається не з представників тієї чи іншої професії, а, перш за все, з людей.

Такі риси лідера, як вдячність і добро, забезпечать прихильність підлеглих до таланту й мудрості керівника будь-якого рангу, тоді у світі поменшає кількість масштабних кризових ситуацій.

Вікторія Захаревич

СЕМІНАР ЗА УЧАСТЮ ФАХІВЦІВ ВООЗ

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ЛЮДЬМ ПОХИЛОГО ВІКУ

Харківський національний медичний університет продовжує співпрацю із Всесвітньою організацією охорони здоров'я.

У межах цієї співпраці 2 та 3 лютого на базі кафедри соціальної медицини, організації економіки та охорони здоров'я ХНМУ було проведено семінар за участю провідних фахівців ВООЗ, тема якого: «Особливості ведення пацієнтів старших вікових груп з неепідемічними захворюваннями у первинній ланці охорони здоров'я». До участі в заході залучили молодих фахівців за спеціальністю «Сімейна медицина». Активну участь в організації семінару взяв Інститут післядипломної освіти ХНМУ.

Семінар передбачав широке обговорення особливостей надання медичної допомоги людям похилого віку на рівні ПМД, якості їхнього життя, психологічних особливостей спілкування з пацієнтами похилого віку, універсального дизайну, а також навичок самопомоги для члена сім'ї літнього віку з різними НІЗ або іншою віковою патологією.

Під час семінару було проведено пілотне тестування розроблених Бюро ВООЗ в Україні освітніх заходів з удосконалення первинної ланки на сучасному етапі щодо профілактики неінфекційних захворювань серед людей похилого віку.

Вступне слово було надано національному спеціалісту з неінфекційних захворювань українського Бюро ВООЗ Наталії Король, яка розповіла про актуальність, мету та завдання запропонованого лекційного курсу, а також про цільову аудиторію.

Навчальні матеріали презентували завідувач кафедри соціальної медицини та охорони здоров'я Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця Тетяна Грузева, завідувач кафедри соціальної медицини, організації економіки та охорони здоров'я ХНМУ Віктор Огнев, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки Оксана Самолисова, старший викладач кафедри соціальної медицини, організації економіки та охорони здоров'я Андрій Зінчук та ін.

Крім того, учасники семінару обговорили перспективи подальшої співпраці в галузі надання первинної медико-санітарної допомоги на регіональному рівні та висловили побажання щодо актуальності проведення освітніх програм серед лікарів.

За матеріалами кафедри соціальної медицини, організації економіки та охорони здоров'я

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ –
ОДЕРЖАНО:

Патенти на винаходи

1. Спосіб морфологічної діагностики ушкоджуючої дії хронічної внутрішньорубної гіпоксії на печінку плода. Автори: **Г.О.Сакал, В.Д.Марковський, Є.Д.Андросов.**

Патенти на корисні моделі

1. Спосіб лікування пізньої променевої виразки. Автори: **С.-А.Т.Гони, М.В.Красносельський, І.А.Криворучко, А.В.Сивожелізов, О.А.Тонкоглас, П.В.Свірепо, М.О.Сикал, М.А.Антоннова.**

2. Спосіб лікування хворих з променевими виразками. Автори: **С.-А.Т.Гони, М.В.Красносельський, І.А.Криворучко, А.В.Сивожелізов, О.А.Тонкоглас, П.В.Свірепо, М.О.Сикал, М.А.Антоннова.**

3. Спосіб оцінки ризику розвитку хронічного обструктивного захворювання легень у хворих на гіпертонічну хворобу. Автори: **О.В.Істоміна, В.А.Капустник.**

4. Спосіб лікування хворих деструктивним туберкульозом легень із порушенням функції щитоподібної залози без явних клінічних проявів гіпотиреозу. Автори: **С.Л.Матвєєва, О.С.Шевченко, І.М.Калмикова.**

5. Спосіб діагностики прогресування ендотеліальної дисфункції у хворих на гіпертонічну хворобу з ожирінням та безсимптомною гіперурикемією. Автори: **Д.В.Молодан, О.Я.Бабак, В.І.Молодан.**

Тамара Євтушенко,
керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ЗАСІДАННЯ КРУГЛОГО СТОЛУ

ОБГОВОРЮЄМО СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

14 лютого представники Харківського національного медичного університету Ігор Завгородній і Наталія Куфтеріна взяли участь у засіданні круглого столу «Про стан та перспективи медичної освіти в Україні», який проходив у Верховній Раді України.

До участі у заході долучилися народні депутати, представники Адміністрації Президента, секретаріату Кабінету Міністрів, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства освіти і науки, інших міністерств, відомств та установ, вищих навчальних закладів країни, департаментів охорони здоров'я обласних державних адміністрацій, Національної академії медичних наук, а також представники професійних спілок, громадськості, студентства й засобів масової інформації.

Учасники круглого столу детально зупинилися на проблемних питаннях вітчизняної системи вищої медичної освіти, підготовки молодших спеціалістів; сучасних аспектах і перспективах розвитку вищої фармацевтичної, стоматологічної освіти, підготовки медичних кадрів для потреб Збройних сил України; реформуванні системи післядипломної підготовки лікарів. Крім того, на розгляд було винесено такі актуальні питання, як підготовка менеджерів в охороні здоров'я та фахівців із громадського здоров'я, нострифікація дипломів в Україні. Доповідь Наталії Куфтеріної стосувалася проблемних аспектів аспірантів та їх підготовки.

За результатами обговорення винесеного на розгляд питання та беручи до уваги ухвалене Верховною Радою України рішення щодо проведення 22 березня 2017 року парламентських слухань на тему: «Медична освіта в Україні: погляд у майбутнє», учасники заходу дійшли висновку про необхідність створення при Комітеті Верховної Ради України з питань охорони здоров'я ініціативної групи для узагальнення пропозицій та підготовки проекту рекомендацій парламентських слухань із їх наступним винесенням на обговорення.

Наталію Куфтеріну було включено до складу робочої групи при Комітеті Верховної Ради України з питань охорони здоров'я з підготовки та проведення парламентських слухань, зокрема, підготовки проекту рекомендацій слухань.

Служба з інформаційного забезпечення ХНМУ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ХНМУ

СЕМІНАРИ ДЛЯ НАУКОВЦІВ

З метою забезпечення інформаційної підтримки науково-дослідної роботи університету та формування у молодих учених інформаційної компетентності Наукова бібліотека щорічно проводить цикл семінарів.

25 січня відбувся перший семінар «Публікаційна кар'єра вченого: наукометричний підхід», основною метою якого було озвучити актуальні питання, що давно стали невід'ємною частиною сучасного наукового світу. Зокрема, як підвищити власні показники цитованості, як вибрати провідний журнал для публікації результатів досліджень і як взаємодіяти з видавництвом, які є бази наукометричних ресурсів і як працювати з їх загальнодоступними інструментами, і взагалі, що треба робити для персонального наукового просування. Завідувач інформаційно-бібліографічного відділу презентувала доповідь «Учений і його публікаційна кар'єра: де і як опублікуватися», заступник директора Наукової бібліотеки з інформаційних технологій Тетяна Павленко – «Наукометричні ресурси у науковій діяльності».

2 лютого відбувся другий семінар «Надійні інформаційні ресурси для медичної науки та освіти». Було презентовано три доповіді: про «Зарубіжні Інтернет-ресурси: пошук інформації» доповіла завідувач відділу літератури іноземними мовами Оксана Красюкова, «Доказова медицина: вибрані джерела» презентувала провідний бібліотекар Віра Віскова, про «Сайт Наукової бібліотеки ХНМУ як єдине вікно доступу» розповіла Світлана Кравченко. На семінарі обговорювалися питання: як отримати можливість вільного доступу до світової наукової інформації; як «не потонути» в потоці інформації, яку надає Інтернет; як працювати з ресурсами з доказової медицини і орієнтуватися в довідково-пошуковому апараті, поданому на сайті нашої бібліотеки. Учасники семінару ознайомилися з виставкою нових надходжень видань англійською мовою відомих світових видавництв Wolters Kluwer/Lippincott Williams&Wilkins, Thieme, Oxford University Press, Elsevier/Saunders та ін.

16 лютого відбувся заключний семінар «Культура наукових публікацій як складова академічної доброчесності». У програмі було два повідомлення-презентації: «Оформлення результатів наукових досліджень: вітчизняний аспект» і «Стандарти і стилі бібліографічних посилань». На семінарі можна було дізнатись, як правильно оформити результати наукових досліджень, підготувати якісну наукову публікацію, не порушити принципи академічної доброчесності, правильно посилатися на наукові джерела в процесі науково-дослідної роботи та ознайомитися з чинними стандартами й міжнародними стилями оформлення бібліографічних посилань відповідно до нових вимог МОН України.

Учасниками трьох семінарів стали 110 молодих науковців університету.

Світлана Кравченко,

завідувач інформаційно-бібліографічного відділу Наукової бібліотеки

НАУКОВІ ЗМАГАННЯ
ВИЗНАЧИЛИСЯ ПЕРЕМОЖЦІ ПРЕДМЕТНИХ ОЛІМПІАД

У Харківському національному медичному університеті стартував сезон предметних олімпіад.

Так, 16 лютого на кафедрі інфекційних хвороб відбувся I етап Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни «Інфекційні хвороби». Цього разу кількість студентів, бажаючих позмагатися за почесне звання найкращого ерудита й знавця інфекційної патології, стала рекордною за час проведення таких олімпіад – 37 студентів (11 – I, 13 – II, 8 – III та 5 – IV медичних факультетів). Для визначення переможців учасники олімпіади мали вирішити конкурсні завдання: 50 типових тестових завдань КРОК 2 і три клінічні задачі підвищеної складності з результатами лабораторних й інструментальних методів дослідження, у яких необхідно було встановити діагноз, визначити синдроми, тяжкість та ускладнення захворювання, призначити допоміжні методи дослідження, провести диференційний діагноз, розпізнати невідкладні стани та призначити відповідне лікування. За результатами змагань переможцями стали: **I місце** – Марія Доспехова (I медичний факультет), **II місце** – Юлія Стоянова (II медичний факультет), **III місце**, набравши однакову кількість балів, розділили студенти: Євгеній Трегуб (I медичний факультет), Кирило Старов та Оксана Дуднік (II медичний факультет).

20 лютого на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології відбувся I етап Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни «Мікробіологія, вірусологія та імунологія». Тут журі підготувало комплекти завдань та розробило формалізовані методики оцінки завдань. Для визначення переможців учасники олімпіади мали вирішити 50 типових тестових завдань КРОК 1. Участь в олімпіаді взяли 8 студентів II курсу медичних факультетів. За результатами перевірки конкурсних робіт членами журі були визначені переможці: **I місце** – Маргарита Артеменко (I медичний факультет), яка набрала 43 бали з 50 максимально можливих, **II місце** – Юлія Каштанова (II медичний факультет), **III місце** – Альона Сідора (III медичний факультет).

Також у цей день відбувся ще один захід на кафедрі медичної генетики – I етап Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни «Медична генетика». У ньому взяли участь усі бажаючі студенти V–VI курсів. Для визначення переможців учасники олімпіади мали вирішити конкурсні завдання: 50 типових тестових завдань і десять клінічних задач підвищеної складності з результатами лабораторних й інструментальних методів дослідження, які потребували визначення діагнозу й тактики подальшого обстеження. За результатами змагань переможцями стали: **I місце** – Олександр Кислов (III медичний факультет), **II місце** – Вікторія Єна (III медичний факультет), **III місце**, набравши однакову

кількість балів, розділили студенти: Владислав Гончар (III медичний факультет), Анастасія Королькова (III медичний факультет) та Денис Тиханський (III медичний факультет).

23 лютого на кафедрі патологічної анатомії відбувся I етап Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни «Патологічна анатомія». Журі підготувало комплекти завдань і розробило формалізовані методики оцінки завдань. Для визначення переможців учасники олімпіади мали вирішити 4 тури конкурсних завдань. Перший тур складався з 10 типових тестових завдань КРОК 1. Другий тур – макро-, мікродіагностика – мультимедійна презентація у вигляді слайдів із макро- та мікрофотографіями різних патологічних процесів, назву яких було потрібно встановити. III тур називався «Зіставлення», адже тут було потрібно зіставити словосполучення, позначені літерами, з твердженнями, позначеними цифрами. IV тур – «Епоніми». Сюди входили 10 визначень патологічних процесів із використанням власних імен, які необхідно було зазначити у відповіді. Участь в олімпіаді взяли 28 студентів III та V курсів медичних факультетів. За результатами перевірки конкурсних робіт членами журі були визначені переможці: **I місце**,

набравши однакову кількість балів (75), розділили Денис Дерявий (I медичний факультет), Софія Кісь (II медичний факультет) та Максим Кравченко (II медичний факультет). **II місце** з однаковою кількістю балів (74) посіли Оксана Куряча (I медичний факультет) та Максим Юшкевич (I медичний факультет). **III місце** – Оксана Рябушиць (I медичний факультет).

Тож, бажаємо переможцям олімпіад гідно представити наш університет на II етапах змагань!

Матеріал підготувала фахівець служби з інформаційного забезпечення
Олена Голікова

«LABA DIENA, LIETUVA»*

Є у світі країна, де майже завжди дощить, слово «вдячність» звучить як чхання, а борщем називають холодний рожевий суп. У першому семестрі мого третього курсу мені пощастило сказати «*labą dieną, Lietuva*»* та на власній шкурі спробувати, як це – навчатися у європейському виші, за сумісництвом у найстарішому університеті Литви.

Цією незабутньою можливістю я завдячую співробітникам відділу міжнародних зв'язків, які налагодили співпрацю з литовським університетом і чия допомога зробила весь мій апіляційний процес значно легшим. Подача документів на навчання включала в себе заповнення апіляційної форми, написання мотиваційного листа (звичайно, англійською мовою, як і навчання, що очікувало на мене) та отримання рецензії від заступника декана. Коли всі документи були зібрані та відправлені, настав час болісного очікування, чи погодиться Вільнюський університет прийняти мене на півроку до своїх стін. Трохи згодом я отримала жадану позитивну відповідь у вигляді запрошення. З цього моменту моя литовська історія й почалася.

Наступним етапом, доволі складним через кількість документів, стало отримання візи національного типу. Закордонний паспорт, довідка про стан банківського рахунку, медичне страхування, лист про зарахування до ВУ, заповнена анкета на візу типу D – неповний список документів, які мені довелося самотужки підготувати. Дворазовий візит до Києва – і ось вона, така гарненька віза у моєму паспорті. Ще декілька приготувань і, нарешті, я сиджу в автобусі, що їде з Києва до столиці найближчої до нас Прибалтійської країни.

Вільнюський університет займає активну позицію у різного роду програмах мобільності та студентського обміну (таких як Еразмус+, наприклад), тому кожного семестру приймає велику кількість мо-

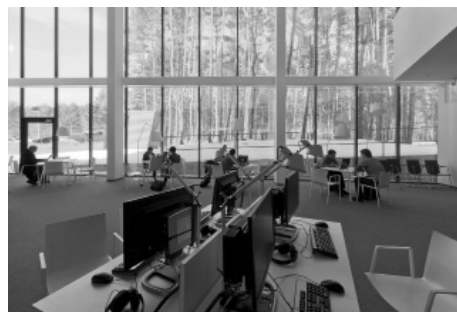

лоді з різних країн, від Португалії до Південної Кореї. Багато іноземних студентів вступають до магістратури у Литві. Через це адміністрація університету вже знає, як правильно та оптимально приймати нових людей з інших країн. Отже, мені призначили дівчину-ментора, що теж навчається у ВУ, яка героїчно зустріла мене на вокзалі о 5 годині ранку в неділю, показала гуртожиток та ввела у курс справ щодо транспортної системи міста, реєстрації в університеті – загалом різного роду лайфхаки. Тому адаптація на новому місці вийшла для мене не дуже болісною та досить швидкою.

Життя у литовському гуртожитку видалося напрочуд веселим та доволі комфортним. Усі мої сусіди з поверху були з різних країн: Іспанії, Греції, Кореї, Албанії, Лівану, Нігерії, Молдови,

Азербайджану, Німеччини та ін. Це принесло незабутній досвід міжкультурного обміну, який я вважаю одним із найцінніших придбань. Щодо умов життя, вони трохи кращі, аніж у наших українських гуртожитках завдяки більшому простору в кімнаті, яка розрахована на трьох осіб. Ми мали одну кухню на поверх (десь на 33 людини) та чотири душові. І балкончик у кожній кімнаті.

Перший тиждень вересня мав назву орієнтаційного тижня і був розрахований на те, аби показати місто та культуру країни всім новоприбулим. Ми мали зустріч із ректором, велику кількість заходів та екскурсій, як от, наприклад, до неймовірно красивого Тракайського замку посеред озера, недалеко від Вільнюсу. Також усі бажаючі мали змогу відвідати двотижневий курс гарної литовської мови, що мав назву «для виживання». Хоча мені не було надто складно виживати у Вільнюсі, адже більшість стар-

шого покоління володіють російською мовою через радянську історію Литви, а вся молодь бездоганно говорить англійською. Тому у мовному плані Литва виявилася дивовижною країною. До того ж, литовці українців дуже люблять та поважають, співчувачі нашої сучасній історії. Це, по-перше, було дуже приємно, а по-друге, полегшувало взаємодію з місцевим населенням. Безліч нових знайомств, вражень та культурне збагачення – це те, що подарував мені початок вересня.

Проте вільного часу ставало все менше, бо починалося навчання. Моїми новими одногрупниками стали студенти, які навчаються англійською мовою у Вільнюсі на постійній основі. Здебільшого молодь із Німеччини, але були й зі Швеції, Швейцарії, Туреччини, Канади, Росії та Ізраїлю. Усі дуже привітні та звиклі до того, що кожного семестру до них приєднується хтось новий на півроку.

Те саме можна сказати й про викладачів. Найбільш приємним для мене була дуже гарно налагоджена взаємодія з викладачами. Наявність будь-якого питання щодо предмету або навіть розкладу (перенесення заняття на більш комфортний час) можна обговорити електронною поштою. Ніколи не чекаєш на відповідь більше доби.

Більшість пар проходила без білих халатів (окрім тих, що передбачували контакт з пацієнтом або з хімічними речовинами), а про шапочки ніхто навіть і не чув. Лекції не обов'язкові для відвідування, проте на практичних заняттях відмічали усіх присутніх. Із деяких предметів, таких як патологічна анатомія й фізіологія та фармакологія, ми мали тест кожного заняття. Семінари з усіх інших курсів проходили як обговорення тем і завершувалися екзаменом наприкінці семестру. Таким чином, у мене було 5 екзаменів, усі англійською мовою. Скажу чесно, то був неймовірно складний досвід, але, з іншого боку, дуже важливий.

Вважаю, що на особливу увагу заслуговує бібліотека ВУ, у якій навіть найледачий студент перетвориться на інтелектуального генія, настільки вона сучасна та комфортна. Три блоки, п'ять поверхів, розподілених за факультетами, величезна кількість комп'ютерів з найкращим програмним забезпеченням, купа книжок за всіма фахами, декілька сканерів та друкувальних пристроїв, якими можеш самотійно користуватись, 3D-принтер, невелике кафе та режим роботи 24/7 – все це вільне для користування студентами ВУ. Не важко здогадатися, де я витратила весь час на підготовку до занять.

Загалом, сміливо можу сказати, що це були найкращі півроку з усього мого життя, тому я бажаю всім нашим студентам аналогічного досвіду. Адже це так важливо у XXI сторіччі – обмінюватися культурою, знаннями та навичками з іншими націями. Я вважаю, що інтернаціоналізація – це те, у чому потрібно брати участь і усіляко підтримувати. Сподіваюся, що така тенденція буде й надалі розвиватися у нашому рідному та величому університеті.

Марина Сіліна, III медичний факультет

* «Доброго дня, Литва»

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ МОВИ

«ОДА МОВИ»

Міжнародний день рідної мови, проголошений Генеральною асамблеєю ЮНЕСКО, відзначається щороку 21 лютого. Цим святом усі народи світу засвідчують свою шану та любов до рідного слова, глибоке переконання в тому, що рідна мова для кожного – найпрекрасніша та найвеличніша. Це і є виявом справжнього патріотизму.

У навчальних закладах України, зокрема в нашому виші, стало доброю традицією в лютеві дні проводити заходи, присвячені рідній мові, щоб привернути увагу молоді не тільки до історії української мови та писемності, а й до сучасних мовних проблем, які, на жаль, існують і досі.

З нагоди свята викладачами кафедри української мови, основ психології та педагогіки було запропоновано студентам-першокурсникам взяти участь у науковій студентській конференції «Українська мова в науковому дискурсі».

Відкрила конференцію викладач кафедри Тетяна Скорбач, яка акцентувала увагу студентів на тому, що будь-яка держава починається з мови.

Цікавими й пізнавальними були доповіді студентів: Станіслава Смоляра (IV медичний факультет) «Проблема поширення української мови через призму історії», Яни Кириченко (IV медичний факультет) «Вплив молодіжного сленгу на українську мову». Ведучі Катерина Положишник і Ольга Ткаченко (I медичний факультет) зазначили, що мова є тим річищем, що несе рідне слово від покоління до покоління. І чим багатша нація духовно, тим глибша й повнокровніша її мова. Це криниця моралі, дзеркало українського менталітету, в якому відображається насамперед доброта, душевність та щирість українців.

Студенти I медичного факультету Олег Бантковський, Дмитро Козелецький, Ігор Сидоренко, Ігор Сизонов та Анастасія Севрук читали напам'ять вірші про мову. Вікторина, яку провела студентка III медичного факультету Ірина Романенко, виявила серед її учасників найкращого знавця рідної мови. Переможцями конкурсу стали Вадим Грищенко та Оксана Чаплик.

Так, на жаль, склалося в Україні, що багато хто навіть з українців ігнорував рідну мову. Здебільшого на неї віяло холодом відчуженості, хіба що ніжні мелодії пестили мову своїм звучанням,

підкреслюючи її чарівність, неповторність і щирість. Проте ми упевнені, що мову вивчатимуть — вона знайде шлях до кожного небайдужого серця, і тоді з'явиться шана до народу України як до такого, що любить і захищає свою рідну мову.

Маємо сміливість серцем і душею впевнено сказати: «Ми – українці!». Хай усіх нас єднає належність до великого народу. Плекаймо всі разом мову, яка дісталася нам у спадок від наших пращурів.

В словах ні іржі, ні ліжі
Не любить мова жива.
Бо мова – це пісня душі,
Покладена на слова.

(Д. Білоус)

ЗУСТРІЧ ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ

«ЯК В НАЦІЇ ВОЖДІВ НЕМА, ТОДІ ВОЖДІ ЇЇ – ПОЕТИ»

16 лютого на кафедрі української мови, основ психології та педагогіки відбулася зустріч за круглим столом «Авторська ментальність і біографія у творчості Євгена Маланюка», присвячена 120-річчю від дня народження поета.

До присутніх зі вступним словом звернулася доцент Ольга Калініченко. Вона наголосила на тому, що зустріч за «кру-

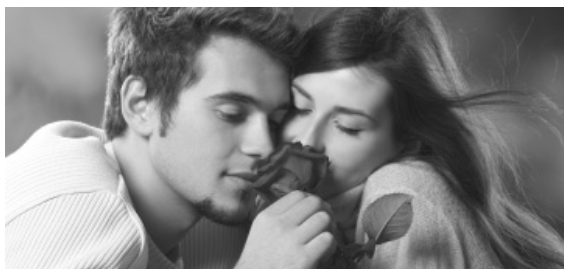
гим столом» має за мету поглибити знання й вшанувати пам'ять одного з найвідоміших поетів української еміграції після Першої та Другої світових війн. Активну участь у підготовці й проведенні заходу взяв колектив бібліотеки ХНМУ, зокрема, Валентина Серпухова, яка підготувала виставку літературних творів Є. Маланюка, а також студенти I медичного факультету: Наталія Квітанова, Поліна Гордієнко, Анна Бажан, Сафар Мамедов, Анастасія Нужна, Анна Стоян, Марія Колесник та ін.

Студенти підготували й розповіли цікаві розвідки про життєвий і творчий шлях Євгена Филімоновича Маланюка. У їх виконанні прозвучали вірші, у яких відчувається болісне почуття розлуки з рідним краєм, туга за Україною. Також студенти познайомилися аудиторію з творами, що були народжені першим захопленням – коханням. Учасникам круглого столу випала нагода ледь доторкнутися до таємниць двох, які пізнати до кінця просто неможливо.

Твори, продекламовані на заході, змогли переконати молодь у тому, що у своїх історіософічних концепціях Євген Маланюк бачив помилки та проріхи минулого й ставав суддею: «Як в нації вождів нема, тоді вожді її – поети».

«ВОСЬМОЕ ЧУДО СВЕТА»

Наука уже давно твердо и решительно вынесла свой приговор: «На планете есть 7 чудес света». И все бы неплохо, но мы то знаем, что не все в этом мире подвластно научным фактам, да и в конце концов, даже самым опытным ученым свойственно ошибаться. Поэтому будет вполне логично предположить, что они не присвоили звание восьмого чуда света самому главному и бесценному сокровищу всего земного шара – женщине. Сколько тепла, уюта, нежности, любви и заботы скрыто в этом слове! Ведь только она может сочетать в себе женственность, изящность, утонченность и грацию вместе со строгостью, упрямством, неким холодом во взгляде и принципиальностью. Но тем не менее, только она наполняет каждый день мужчины разнообразием и приключениями, становясь его смыслом жизни.

«Женщины, безусловно, являются неотъемлемой частью нашей жизни. Все они уникальны, и общими у них могут быть только физиологические особенности. Я довольно общительный человек, следовательно, мой круг друзей не ограничивается только парнями. И всем тем, кто говорит, что дружба между парнем и девушкой не бывает, скажу только одно: неважно, друг девушка или парень, главное – сходство в людях. Я без всякого сомнения утверждаю, что девушки способны преодолевать больше трудностей, чем мужчины, ведь не так-то просто воспитывать детей и успевать оставаться умопомрачительно красивой. Ради них

мы можем совершать самые банальные и невероятно отчаянные поступки. Мы готовы бесконечно удивлять их, дабы как можно чаще видеть сияющие от счастья глаза. Причиной улыбки девушки может быть неожиданно подаренная открытка, красивый цветочек, или же простые слова заботы. Ведь самое главное – это обычное внимание. Никто не спорит, что можно купить дорогой, безумно красивый и всех привлекающий подарок, но передаст ли он глубину твоих чувств, если ты не сумеешь его преподнести как следует, от всей души и чистого сердца. Что касается того, что мы ценим в женщинах, то здесь все просто. Как и для любого другого мужчины в мире, для меня одним из главных качеств является преданность, ведь все мы хотим чувствовать уверенность в своем выборе второй половинки. Как по мне, так каждая девушка просто обязана стать сама по себе ценностью, чем-то бесконечно недостижимым и желанным, чтобы она могла зажечь огонь в сердце своего избранного и в то же время получить взаимный ответ, а в будущем смогла создать комфорт и гармонию в семье. Ведь заветная мечта каждой девушки – возможность стать хранительницей семейного очага и самое главное – мамой. Нет большего счастья, чем маленькое чудо, дарящее обоим родителям счастье. Отношения – плод трудов и усилий двоих. В случае чего девушка должна вносить маленькие коррективы, если они очень необходимы для ее мужчины, но никак не поддаваться давлению молодого человека и не идти на кардинальные изменения в себе. Если уж мужчина сделал выбор, то должен ценить и оберегать свое сокровище и, со своей стороны, соответствовать. Их долг – стать для любимой опорой и защитой в любой ситуации, будь то маленький жучок или же ураган, сносящий все вокруг. Мы должны иметь возможность дать девушке уверенность в завтрашнем дне и стать ей не только парнем, но и верным другом. Именно это каждая девушка пытается разглядеть в мужчине. И пусть мы не всегда понимаем, чего хотят женщины и что нужно делать в определенной ситуации, мы не перестаем их любить и целеустремленно ищем пути разгадки того или иного поступка наших дам. В этот чудесный праздник я хочу пожелать всем женщинам любить и быть любимыми. Никогда не поддавайтесь моментам грусти,

на лице всегда должна быть улыбка, покажите миру, кто самый счастливый! С вашим днем, наши дорогие!».

Александр Штерб, староста II курса

«Я общаюсь с достаточно большим количеством людей, многие из них – девушки. Назвать их своими подругами не могу, так как придерживаюсь мнения, что дружба между мужчиной и женщиной не бывает и быть не может. Они могут общаться, рассказывать друг другу о своих проблемах, помогать советами и делом, но оставаться только лишь знакомыми. В противном

случае это имеет два исхода: или же кто-то кому-то сделает больно, или все закончится далеко не дружбой, а перерастет во взаимные чувства. Я вообще считаю, что нынешнее поколение женщин отличается от наших бабушек и мам. Их приоритеты поменялись, да и взгляды на жизнь тоже. Обобщать, конечно, не буду, так как каждый человек – личность, и общего у девушек мало. В одном уверен: все они, без исключений, любят покапризничать и заставить нас хорошенько поразмыслить, дабы понять совершенные ими поступки, которые далеко не всегда подвластны мужской логике. Ведь нам так часто приходится ломать голову в поисках ответа, чего же на самом деле хотят девушки. Но я почему-то уверен: они знают, что им нужно, только боятся признаться, даже самим себе. Удивлять их тоже крайне сложно. Ведь кому-то подавай айфоны, а некоторые счастливы лишь от того, что им уделяют внимание. Да и вообще, что делает девушку счастливой? Любящий муж, послушные дети, которые станут причиной гордости на протяжении всей жизни, и чувство, что она нужна. Ну еще, конечно же, есть и не толстеть. На самом же деле каждая девушка, начиная взрослеть, понимает, что нет ничего важнее семьи. Именно это должно стать для нее приоритетом по жизни, а потом уже карьера и прочие заботы. Настоящая женщина должна быть умной, мудрой, терпеливой, милой, хозяйственной и, конечно, немножко с характером, чтобы мужу было не так скучно жить. В отношениях она должна уметь уступить супругу, но кардинально меняться не должен никто. Только, если это касается вредных привычек. Играть какую-то роль, прятаться за маской и не быть самим собой – плохая идея. Ни к чему хорошему это не приведет. На жизненный путь женщины выпадает много испытаний. Чего только стоит вынашивать в себе ребенка 9 месяцев, а потом рожать несколько часов, выдерживая адскую боль. Насколько трудно быть девушкой, я сказать не могу, ибо это нужно только прочувствовать. Но, я думаю, им намного легче справиться со всеми проблемами, когда рядом есть любящий человек, в котором она будет уверена: что не уйдет, не предаст, не изменит. Поэтому в этот чудесный праздник я хочу пожелать всем женщинам обрести свое счастье, не разбрасываться им налево и направо, а

вцепиться в него обеими руками и держать так сильно, как только можно».

Евгений Жидков, староста III курса

«Настоящая женщина – это сочетание женственности, доброты, любви и милосердия. Замужние женщины на первое место ставят удачный брак, благополучие и взаимопонимание в семье. У незамужних немного другие приоритеты – они предпочитают быть самостоятельными и независимыми, целеустремленно продвигаться вверх по карьерной лестнице. Я, как мужчина, отношусь к этому отрицательно — с точки зрения физиологии, девушка должна стать мамой в детородном возрасте, воспитать ребенка, а уже потом думать о работе. У каждой девушки свои интересы, соответственно, необходимы индивидуальные подходы. Одни жаждут умопомрачительных приключений, другие, устав от суетливой жизни, мечтают о романтике. И удивлять их тоже приходится по-разному. Дело даже не в сверхценных подарках, а в поступках, способных впечатлить. Я сам люблю делать подарки, дабы увидеть восхищение в глазах родного человека. И, как мне кажется, наиболее оригинальным подарком стала большая коробка с воздушными шариками, в каждом из которых лежала записка с описанием самых любимых и желанных качеств на то время моей девушки. Но все же главным остается внимание, подарок – это лишь дополнение к нему. Спектр сюрпризов абсолютно разнообразен и в первую очередь зависит от того, кому предназначен. Это может быть элегантный браслет для лучшей подруги или что-то более сокровенное для своей любимой. Но какой бы «сильной и независимой» не была девушка, в своем избраннике она будет искать человека, рядом с которым почувствует себя защищенной. Надежность – вот, что главное для женщин и по жизни, и в отношениях. Если же меняться, так только вместе с молодым человеком, подстраиваться под чьи-то идеалы бессмысленно и не рационально. Женщине выпала невероятно сложная задача по жизни, гораздо сложнее, чем мужчинам, ведь она должна стать хранительницей семейного очага, примерной женой и мамой. Однако сложность эта определяется наличием поддержки. Чем надежнее человек рядом, тем легче ей будет со

всем справиться. Сказать, что все женщины в моральном плане устойчивее, не могу, как, впрочем, и про мужчин тоже. У каждого человека определенный тип темперамента, соответственно, и реакция на провоцирующую ситуацию разная как для мужчин, так и для женщин. Я не буду оригинален, если скажу, что каждая девушка мечтает о настоящей любви, семейном благополучии и стабильности. По крайней мере, в моем окружении больше женщин, мечтающих о личном счастье, а не о том, чтобы состоять в профессиональном плане. Абсолютно все девушки хотя бы мужского внимания. Они любят, когда с ними знакомятся, когда на них смотрят, когда ими восхищаются. Они чувствуют себя привлекательными, а значит, их самооценка повышается, и они чувствуют себя нужными.

В этот женский день я хочу пожелать вам, дорогие дамы, следующее. Пусть добрые, хорошие комплименты звучат музыкальной будней. Пусть глаза сияют от внутреннего доброго света, а если и появляются слезинки, то от счастья и смеха! Пусть ваш праздник дарит ковры из роз, меха из послушных мужских сердец, бриллианты самых изысканных слов! А, впрочем, вы достойны всего этого каждый день, круглый год, целую жизнь: букетов нежных цветов, соболиных шуб и драгоценных камней. Ведь все это – лишь огранка вашей красоты и неповторимости. Счастья вам, любви и радости! Сегодня и навсегда!»

Артур Карамян, староста IV курса

Сколько людей, столько и мнений, но все мы убедились в том, что мужчины ценят в женщине стремление быть мамой и примерной женой и готовы стать им в этом опорой и поддержкой. Они хотят восхищаться нами и быть верными взамен на нашу любовь и заботу.

*«Я – женщина, и все дороги мира
Ведут ко мне, а не в какой-то Рим.
Я – женщина, я избранная Богом,
Хотя уже наказанная Им...»*

Материал подготовила студентка
Екатерина Таранец
(1 медицинский факультет)

АФОРИЗМ – ЭТО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛИ

- В любви теряют рассудок, в браке замечают потерю.
Моисей Сафир
- Много мужчины, влюбившись в ямочку на щеке, по ошибке женятся на всей девушке.
Стивен Ликок
- Любовь – это награда, полученная без заслуг.
Рикарда Хух
- В ревматизм и в настоящую любовь не верят до первого приступа.
Мария Эбнер-Эшенбах
- Тот, кто был счастлив в любви, не имеет о ней никакого понятия.
Жан Ануй
- Без тебя мне почти также плохо, как с тобой.
Стивен Бишоп
- В любви нет победителей, есть потерпевшие.
Веселин Георгиев
- Безграничная любовь развращает безгранично.
Жанна Голоногова
- Чтобы быть любимой, лучше всего быть красивой. Но чтобы быть красивой, нужно быть любимой.
Франсуаза Саган
- Любовь – это океан чувств, отовсюду окруженный расходами.
Томас Дьюар
- Гораздо легче любить всех женщин, чем одну единственную.
Этьен Рэй
- Женщина слабее всего, когда любит, и сильнее всего – когда любима.
Эрих Остерфельд
- Ничто так не вредит роману, как чувство юмора в женщине или недостаток его в мужчине.
Оскар Уайльд

ІСТОРИЧНИЙ БЛОКНОТ

ДИВО, ЩО ДАРУЄ СВЯТИЙ ВАЛЕНТИН

Нещодавно минули новорічні свята, і здавалося, що можна сміливо зустрічати весну. Проте зима не припиняє радувати нас своїми святами. Одним із найдовгоочікуванішим є День святого Валентина, який відзначається 14 лютого. Для когось цей день є поштовхом, щоб зізнатися у коханні, запропонувати руку та серце, інші сподіваються на диво, яке подарує їм святий Валентин.

Свято кохання є досить давнім, адже перші згадки зустрічаються у хроніках з XIII ст. За цей час започаткували безліч цікавих традицій в усіх країнах світу.

Найперша традиція, яка збереглася й донині та є невід'ємною частиною цього свята – «валентинка» у вигляді червоного серця. Чому саме червоне серце? Одна із розповсюджених легенд свідчить про те, що святий Валентин із в'язниці написав своїй коханій записку на червоному клаптику паперу, який був у вигляді сердечка. Проте отримала вона послання лише після його страти.

Існує ще безліч цікавих традицій та нововведень щодо 14 лютого. На даний момент популярно дарувати букети, підібрані згідно з мовою квітів – цю манеру запозичили у джентльменів із Франції.

Лідерами стосовно нововведень є британці. Чоловік у відповідь на подаровану троянду має отримати яблуко як символ краси та любові. Набрал тенденції звичай вітати в цей день своїх домашніх улюбленців, а саме, господарі купують корм, подушки або килимки для тварин у формі сердечка. Незаміжні британки люблять поворожити в цей день, що нагадає українське ворожіння в ніч на Андрія.

Пам'ятайте, що кохання – це одне зі ширших та чистих почуттів, яке дарує безліч позитивних та незнайомих досі емоцій. Якщо ви той щасливчик, який знайшов його, то бережіть та тримайте міцно-міцно. Адже хто, як не близька людина, заспокоїть та підтримає після важкого трудового дня, напруженої сесії чи просто скаже таке завітне: «Я тебе кохаю».

Тетяна Свентозельська, студтор (II медичний факультет)

ТРАДИЦІЇ СВЯТКУВАННЯ ДНЯ ЗАКОХАНИХ

День святого Валентина – це той день, коли навколо панує любов, подарунки, листівки у вигляді «валентинок». Проте, на жаль, це свято розділилося на прихильників і противників. Деякі вважають 14 лютого Днем анти-любові, друга половина суспільства просто проводить день у своє задоволення, тішачись сюрпризами й шоколадними серцями.

У різних країнах на сьогодні устоялися власні традиції святкування Дня святого Валентина. З особливим нетерпінням чекають на цей день незаміжні дівчата в Голландії: 14 лютого уже не вважається непристойним самій зробити пропозицію коханому, і якщо обранець згоден одружитися, він дарує нареченій красиву шовкову сукню.

А ось у Британії незаміжні дівчата 14 лютого встають до сходу сонця, біля вікна, і дивляться на чоловіків. Згідно з повір'ям, перший чоловік, якого вони побачать, і є їх суджений. Дивно, але це повір'я актуально й досі – правда, багато хто його дотримується жартома, щоб підняти собі настрій, і тільки.

У день святого Валентина закохані вітають один одного. Немає нічого поганого в тому, щоб привітати найдорожчу людину.

Період закоханості – це, мабуть, найбажаніший час у житті юнаків та дівчат. Проте треба пам'ятати, що закоханість гарна тоді, коли не обмежується собою, коли з цього буйного паростка виростає дерево справжньої (вічної) любові. У справжнього кохання ейфорія вже відсутня: ти бачиш людину такою, якою вона є, без прикрас, і розумієш, що вона цінна для тебе не тому, що вона «найкраща», а просто тому, що це – вона.

Я думаю, що не варто засмучуватися тим, хто ще не знайшов свою другу половинку. Адже навколо багато друзів, рідних, яким у цей день можна подарувати свою любов, приділити увагу й проявити турботу. Можливо, доля дуже скоро надихне, обдарує вас незабутніми періодами закоханості. А поки раджу не ігнорувати цей день, адже кожен момент можна перетворити на свято.

Тому всім, хто вітає 14 лютого своїх коханих і друзів, можна побажати, щоб їх почуття стали справжніми, ніжність і добро, які вони зараз дарують своїм половинкам, ніколи не вичерпалися, а кохана людина дійсно виявилася супутником на все життя.

Катерина Питомець, I медичний факультет

СТУДЕНТСЬКА АКЦІЯ

КОХАННЯ – ЦЕ МЕДИЦИНА РАЗОМ!

14 лютого відоме у всьому світі як день закоханих. У цей день закохані всього світу, щоб висловити свої щирі почуття, надсилають одне одному поштові листівки – «валентинки», часто у формі сердечка, що символізують кохання. Для юних – це нагода оспіватися у коханні, для дорослих – ще раз підтвердити свої почуття. Головне – не забути, що є на світі важлива, дорога для вас людина, й привітати її.

13 лютого стартувала акція «Кохання – це медицина разом!», яка була організована Студентським самоврядуванням ХНМУ.

Усі бажаючі мали змогу отримати половинку серця з певним номером. Після цього кожному з учасників необхідно було

знайти свою пару з ідентичним номером, сфотографуватися та викласти спільне фото у соціальні мережі з хештегом #СтудентськеСамоправлінняХНМУ_ДеньСвятогоВалентина.

Переможцями конкурсу стали Дмитро Вепельник (II медичний факультет) та Шахноза Каюмова (V факультет). Пара отримала подарунок – квитки до кінотеатру (на фото).

У день усіх закоханих працювала пошта Валентина. Студенти охоче приєдналися до акції і з великим задоволенням надсилали зізнання в коханні.

Студентська рада ХНМУ

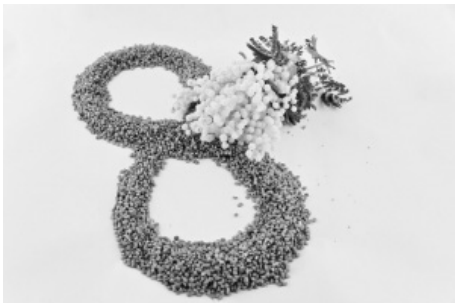

МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

КВІТКОВИЙ СИМВОЛ СВЯТА

Кожне свято, безумовно, має свої підстави існувати в нашому календарі. Такий день, як 8 березня, відомий у всьому світі. Міжнародний жіночий день – це день ніжності, любові, тепла й краси. Адже та, кому присвячене це свято, володіє всіма цими якостями. Жінка, здавалося б, тендітне створіння, проте, як свідчить історія виникнення свята, жінці властива непояснена сила характеру та стійкість.

У 1910 році на Міжнародній конференції жінок-соціалісток у Копенгагені Клара Цеткін виступила з пропозицією про святкування Міжнародного жіночого дня 8 березня, яка пролунала, як заклик до всіх жінок світу включитися в боротьбу за рівноправ'я. Відгукуючись на цей заклик, жінки багатьох країн приєдналися до боротьби проти злиденності, за право на працю, повагу до своєї гідності, за мир. У 1911 році це свято вперше відзначалося 19 березня в Австрії, Данії, Німеччині й Швейцарії. Тоді понад мільйон чоловіків і жінок взяли участь у маніфестаціях. Крім права обирати й обіймати керівні посади, жінки домагалися рівних виробничих прав із чоловіками.

У 1965 році 8 березня в СРСР визначили вихідним днем. А в 1977 році свято стало дійсно міжнародним – цього року ООН затвердила резолюцію, закликавши всі країни проголосити 8 березня днем боротьби за жіночі права – Міжнародним жіночим днем.

Головним символом 8 березня вважається квітка мімоза. Чому саме так? Варіантів відповіді декілька, і всі вони мають право на існування.

Мімоза ніжна й при цьому не боїться березневих морозів. Одним словом, така ж тендітна та стійка, як будь-яка представниця жіночої статі на цій планеті. А якщо врахувати, що історія жіночого свята зовсім не жіноча, то стає зрозуміло, чому саме вона стала символом.

Крім того, квіти будуть найкращим подарунком на весняне свято, адже кожна п'ята представниця слабкої статі зізналася вченим-соціологам, що квіти – це найкращий подарунок. І тут криється ще одна відповідь на питання, чому саме мімоза стала символом. Пахуча мімоза починає цвісти першою після довгої зими. До речі, у цієї квітки, як і у будь-якої жінки, є таємниця. Та, яку ми сміливо кличемо мімозою, насправді акація підродина мімозових – акація срібляста.

Нарешті, третя версія правильної відповіді. З квіткової мови флористів мімоза перекладається як сталість і сором'язливість. Можливо сьогодні, презентуючи гілку тендітної мімози, чоловіки підсвідомо переконують себе, що їх обраниці саме такі.

Отже, 8 березня – день, коли кожна дівчина чекає на увагу й турботу. Проте зовсім не обов'язково чекати свята, щоб сказати близькій людині про те, яка вона тобі дорога, чи не так?

Анастасія Баскакова, студентка (II медичний факультет)

ВЕСНЯНЕ ЕСЕ

ГОЛОВНЕ СВЯТО БЕРЕЗНЯ

Щороку 8 березня всі вітають своїх мам, бабусь, сестричок, подруг, а чоловіки – коханих жінок з Міжнародним жіночим днем. Це свято ніжності, любові, краси, тепла і доброти. Жінка – берегиня родини й сімейного вогнища, проте ми не завжди такі тендітні та слабкі, якими нас вважають.

Героїні різних книжок були надзвичайно сильними жінками, як от Елізабет Беннет, Джен Ейр чи Скарлет О'Хара. Історія також налічує багато сильних жінок, таких як Ліна Костенко, Маргарет Тетчер, Леся Українка, королева Єлизавета. Вони доводять, що жінка теж може бути сильною, досягати своєї мети, боротися за свої ідеали.

У березні природа оживає, все починає квітнути, радіти сонечку. Жінки теж квітнуть навесні, а жінки, яких кохають і які кохають самі, квітнуть цілий рік. Огорніть своїх жінок любов'ю, ласкою, турботою, і вони засяють не гірше за весняне сонечко! Цікаво дивитися, як у перші дні весни всі магазини переповнені чергами з чоловіків, які ледь не розштовхують один одного за останню коробку цукерок чи останній букет квітів. Усі вони хочуть зробити приємне своїм жінкам, приділити увагу. А для нас це день від-

починку від повсякденних турбот, який ми можемо провести, як серцю забажається.

Я щиро хочу привітати всіх жінок нашого університету з цим чудовим святом! Хочу побажати, щоб в серці завжди було тепло, в голові – ясно, щоб поруч були найдорожчі люди, душа співала, а головне – здоров'я та простого жіночого щастя! «Чи не все на світі зводиться до любові до жінки? Чи не все робиться заради неї?!», – сказав герой одного серіалу. Можливо, він був правий. Адже заради жінок здійснювали подвиги, а може й продовжують здійснювати, жінок оспівують у віршах і піснях, їм присвячують поеми. Жінка – прекрасне створіння, що несе любов, тепло, добро і світло...

Жінки люблять безкорисливо, щиро, віддаючи всю себе та нічого не потребуючи натомість. Кохайте своїх жінок, бережіть мам, не забувайте про бабусь, цінуйте друзин, захищайте сестер. Ці жінки роблять вас найщасливішими людьми на всій землі!

*Кристина Осіташвілі,
студентка (II медичний факультет)*

УКРАЇНСЬКІ ТРИСТАН ТА ІЗОЛЬДА

Микола Садовський народився 1 (13) грудня 1856 р. у селі Костувате на Херсонщині, навчався в Єлизаветградському реальному училищі, замолоду брав участь в аматорських гуртках. З початком Російсько-турецької війни прямо з училища пішов на фронт добровольцем. Микола брав участь у всіх найбільших битвах на Балканах, в переправі через Дунай, обороні Шипки, дійшов до Константинополя.

З війни повернувся унтер-офіцером з Георгієвським хрестом. Отримав його на Шипці, коли в бою полковий прапор перехопили турки, Микола пішов на них з великими руками і повернув прапор. Їхньою дивізією там командував Михайло Драгомиров, майбутній київський генерал-губернатор. І, бувало, щоб отримати дозвіл на виставу, артист Садовський ішов до свого колишнього командира. Той одразу ж переходив на українську і давав дозвіл, порушуючи закон.

Після війни Микола служив у Бендерах. Там ставний, незвичайної вроди 22-річний Микола Тобілевич (Садовський) зустрів свою Марію. Вона, сидючи при роялі, виводила:

*Коло млина, коло броду
Два голуби пили воду...*

І чудовий теплий баритон підхопив:
*Вони пили, воркотіли,
Та й знялись й полетіли.*

І пісня чудовим чар-зіллям з'єднала їхні серця. З того часу в Бендерах влаштувалися концерти, усіх чарував спів херсонця та чернігівки. На одній із вечірок гості почали вмовляти чоловіка Марії, Хлистова, відпустити її на сцену. «Добре, якщо це

буде український театр», – сказав чоловік і навіть написав розписку. Незабаром усі роз'їхалися, Хлистови потрапили до Свеаборга, де Марія варила геніальні борщі та їздила в Петербург до консерваторії.

І от у 1882 році прийшло Марії запрошення до української трупи. Чоловік, певно, не відпустив би її, але рідний брат Мані – генерал Адамовський – знайшов переконливі аргументи. У Єлизаветграді, де жив тоді Садовський, відбувся дебют Заньковецької у «Наталці Полтавці». Марко Кропивницький був до сліз зворушений її грою, він зняв свій перстень і мовив: «Заручаю тебе, Марусю, зі сценою, тепер мені є для кого писати драми!». Так і носила Марія все життя ту обручку зі сценою.

Здавалося, мрії здійснюються: вона – кохана й закохана, вона – актриса. Після семи років життя з Миколою Марія отримала офіційну «волю» від Хлистова, але, щоб обвінчатися вдруге, мала відбути сім років у монастирі. Але вони ж кохалися! В одному з листів Микола Садовський писав їй: «Ти моє все! І радість, і щастя, і доля, – все, що є в чоловіка найкращого, найдорощого!».

У Яворницького ми знаходимо спогади, що Ілля Репін був схвилюваний грою Заньковецької. Станіславський писав: «Її гра потрясаючої сили. Талант винятковий, національний, істинно народний». Карпенко-Карий вважав: «Про неї слово талант – дуже слабеньке слово – це геній сцени». У Петербурзі сталося диво: Олександр III з'явився у приватному театрі, потім їх запросили на імператорську сцену. Кілька разів Заньковецька одержувала запрошення грати в трупі імператорського театру. Її порівнювали з італійкою Елеонорою Дузе, французькою Сарою Бернар. Фізіолог Павлов плакав, бачачи гру Заньковецької у «Наймичці», Антон

Чехов твердив: «Заньковецька – страшна сила. Це королева, яку Україна не забуде».

Та навіть Боги заздять щастю смертних, адже Марія – однолюб, а Микола, податливий на принади «кицюнь», скакав у гречку з актрисами Марією Малиш-Федорець, Валентиною Івановою, проте ставав на коліна й обурювався: «Маріє! Як могла так подумати? Ти ж – моя єдина кохана кицюня». Нерви, сварки, вони розлучалися навіки; вона йшла з театру. А ще сестра Садовського Марія – красуня, великий талант, вічна конкурентка Заньковецької при бідному репертуарі. Жінки так ворогували, що Садовська-Барілотті кинула трупу брата і невдовзі 35-річною пішла з життя, лишивши дочку-немовля.

Був лютий 1900 року, Садовський грав у дуєті з Лінницькою. Заньковецька з партеру кинула йому білу троянду на ознаку примирення й усміхнулася. Він низенько вклонився, взяв квітку, підніс її до вуст. Прийшов мир, проте такий короткий. У 1905 році назло Марії Садовський одружився з Євгенією Базилевською, яка народила йому синів Миколу та Юрка, поїхав на Галичину, створив у Львові театр, став його директором і режисером. Вона поїхала в турне селами Полтавщини, Катеринославщини. Та тривалої розлуки ані Садовський, ані Заньковецька не витримали. Микола повернувся, і вони заснували перший український стаціонарний театр у Києві (1907). У 1910 році в Катеринославі Данило Сахненко зафільмував їхню «Наталку Полтавку».

За часів УНР Садовський і його театр виконували роль вершників, які зустрічали Петлюру на Софіївському майдані, проводили паради. Потім він емігрував разом із армією Петлюри. На еміграції Садовський жив у Празі, потім у селі Мокропси. Наймався косити сіно за 30 крон і гальбу пива. Там Садовський зустрів сина Миколу – офіцера армії УНР, майбутнього професора філософії.

Та розлука не для них – і Микола повернувся, прийшов до Марії, яка гіркими докорами поглибила розрив. І пішов Садовський на Стрілецьку, 76 до чергової «кицюні» – акторки Валентини Чаус, молодшої на 45 років. Часто ж ночами Садовський сидів під дверима Заньковецької на Великій Васильківській, 121 і просив: «Маню, впусти!». Марія ж не мала сил простити.

У 73 роки Садовський без дублера знявся у фільмі «Останній лоцман». Коли дід пірнув у зимову воду Дніпра, усі закликали з переляку, а він випірнув і крикнув: «Знімайте, чорт забирай!».

І коли Богу сподобалося забрати Садовського до себе, по дорозі на Байкове кладовище, на прохання Марусі процесія зробила коло, щоб пронести труну повз її будинку. Марія, старша за Миколу на два роки, тяжко хвора на серцеву недугу і туберкульоз, підійшла до вікна, плакала, прощалася і все прощала. Через кілька місяців Марії не стало. Вона померла в Ніжині, проте її поховали на Байковому поруч із ним. Нарешті вони з'єдналися навіки. Червона і біла троянди, що ростуть на місці їхнього спочинку, так переплелися, як переплелися нитки життя Миколи та Марії.

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Оксана Самолисова**

СУМУЄМО

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ВАЛЕНТИНИ МИКОЛАЇВНИ ТУЛАЄВОЇ
(15.07.1934–24.01.2017)

24 січня 2017 року пішла з життя старший лаборант кафедри філософії Валентина Миколаївна Тулаєва, яка працювала на кафедрі понад 20 років.

Валентина Миколаївна завжди була прикладом сумлінного ставлення до роботи, високої відповідальності, вміння організувати будь-яку справу, поважного ставлення до колег та студентів. Її відрізняли глибокі душевні якості, доброзичливість й оптимістичне ставлення до життя.

Ректорат, співробітники та студенти Харківського медичного університету глибоко сумують через втрату Валентини Миколаївни. Пам'ять про неї назавжди залишиться в наших серцях.

⚠ ПРЕДУПРЕДИТЬ, ПОМОЧЬ, СПАСТИ

Правила поведения и действия населения при наводнении

Наводнение – это значительное затопление местности в результате подъема уровня воды в реке, озере или море в период снеготаяния, ливней, ветровых нагонов воды, при заторах и т. п. К особому типу относятся наводнения, вызываемые ветровым нагоном воды в устья рек. Наводнения могут возникать внезапно и продолжаться от нескольких часов до 2–3 недель.

Наводнения приводят к разрушению мостов, дорог, зданий, сооружений, приносят значительный материальный ущерб, а при больших скоростях движения воды (более 4 м/с) и большой высоте подъема воды (более 2 м) приводят к гибели людей и живот-

ных. Основной причиной разрушений являются воздействия на здания и сооружения гидравлических ударов массы воды, плывущих с большой скоростью льдин, различных обломков, плавсредств и т. п.

КАК ПОДГОТОВИТЬСЯ К НАВОДНЕНИЮ

Если в вашем районе часто возникают наводнения, изучите и запомните границы возможного затопления, а также возвышенные, редко затопляемые места, расположенные в непосредственной близости от мест проживания, кратчайшие пути движения к ним.

Ознакомьте членов семьи с правилами поведения при организованной и индивидуальной эвакуации, а также в случае внезапного и бурно развивающегося наводнения.

Запомните места хранения лодок, плотов и строительных материалов для их изготовления.

Заранее составьте перечень документов, имущества и медикаментов, вывозимых при эвакуации.

Уложите в специальный чемодан или рюкзак ценности, необходимые теплые вещи, запас продуктов, воды и медикаменты.

КАК ДЕЙСТВОВАТЬ ВО ВРЕМЯ НАВОДНЕНИЯ

По сигналу оповещения об угрозе наводнения и об эвакуации безотлагательно, в установленном порядке, выходите (выезжайте) из опасной зоны возможного катастрофического затопления в назначенный безопасный район или на возвышенные участки местности, захватив с собой документы, ценности, необходимые вещи и двухсуточный запас непортящихся продуктов питания.

В конечном пункте эвакуации зарегистрируйтесь.

Перед уходом из дома выключите электричество и газ, погасите огонь в отопительных печах, закрепите все плавучие предметы, находящиеся вне зданий или разместите их в подсобных помещениях.

Если позволяет время, ценные домашние вещи переместите на верхние этажи или на чердак жилого дома.

Закройте окна и двери, при необходимости и наличии времени забейте снаружи досками (щитами) окна и двери первых этажей.

При отсутствии организованной эвакуации до прибытия помощи или спада воды находитесь на верхних этажах и крышах зданий, на деревьях или других возвышающихся предметах. При этом постоянно подавайте сигнал бедствия: днем – вывешиванием или размахиванием хорошо видимым полотнищем, подбитым к дереву, а в темное время – световым сигналом и периодически голосом.

При подходе спасателей спокойно, без паники и суеты, с соблюдением мер предосторожности переходите в плавательное средство. При этом неукоснительно соблюдайте требования спасателей, не допускайте перегрузки плавсредств.

Во время движения не покидайте установленных мест, не садитесь на борта, строго выполняйте требования экипажа.

Самостоятельно выбираться из затопленного района рекомендуется только при наличии таких серьезных причин, как необходимость оказания медицинской помощи пострадавшим, продолжающийся подъем уровня воды, при угрозе затопления верхних этажей (чердака). При этом необходимо иметь надежное плавательное средство и знать направление движения. В ходе самостоятельного выживания не прекращайте подавать сигнал бедствия. Оказывайте помощь людям, плывущим в воде и утопающим.

ЕСЛИ ТОНЕТ ЧЕЛОВЕК

Бросьте тонущему человеку плавающий предмет, подбодрите его, позовите помощь. Добираясь до пострадавшего вплавь, учтите течение реки. Если тонущий не контролирует свои действия, подплывите к нему сзади и, захватив его за волосы, буксируйте к берегу.

КАК ДЕЙСТВОВАТЬ ПОСЛЕ НАВОДНЕНИЯ

Перед тем, как войти в здание, проверьте, не угрожает ли оно обрушением или падением какого-либо предмета.

Проветрите здание (для удаления накопившихся газов).

Не включайте электроосвещение, не пользуйтесь источниками открытого огня, не зажигайте спичек до полного проветривания помещения и проверки исправности системы газоснабжения.

Проверьте исправность электропроводки, трубопроводов газоснабжения, водопровода и канализации. Не пользуйтесь ими до тех пор, пока не убедитесь в их исправности при помощи специалистов.

Для просушивания помещений откройте все двери и окна, уберите грязь с пола и стен, откачайте воду из подвалов.

Не употребляйте пищевые продукты, которые были в контакте с водой.

Организуйте очистку колодцев от нанесенной грязи и удалите из них воду.

Петр Бодник, мастер производственного обучения курсов гражданской защиты г. Харькова

Николай Волощук, начальник службы ГЗ ХНМУ

СУМУЄМО

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ СЕРГІЯ АНАТОЛІЙОВИЧА СУПРУНА (21.09.1958–16.02.2017)

16 лютого 2017 року передчасно пішов з життя доцент кафедри внутрішньої медицини №1 Сергій Анатолійович Супрун.

Сергій Анатолійович народився 21 вересня 1958 р. в м.Ізюмі Харківської області. У 1984 році закінчив Харківський медичний університет за спеціальністю «Лікувальна справа». З 1991 по 2000 р. працював асистентом кафедри внутрішніх захворювань. З 2000 року – на посаді доцента кафедри внутрішньої медицини №1 Харківського національного медичного університету.

У 1996 році С.А. Супруну було присуджено науковий ступінь кандидата медичних наук, у 2003 році – вчене звання доцента. Його педагогічний стаж складав більше 25 років. Сергій Анатолійович мав вищу кваліфікаційну категорію зі спеціальності «Терапія».

За час роботи в медичному університеті Сергій Анатолійович зарекомендував себе висококваліфікованим співробітником, фахівцем-терапевтом, досвідченим науковцем, чуйним лікарем, який володів сучасними методами діагностики та лікування хворих. Він успішно поєднував лікувально-діагностичну, навчально-методичну, наукову та громадську роботу, він був дуже порядною, світлою людиною, користувався великою повагою серед професорсько-викладацького складу, співробітників, студентів університету та хворих.

Ректорат, співробітники та студенти Харківського національного медичного університету глибоко сумують через передчасну втрату Сергія Анатолійовича Супруна та висловлюють щире співчуття рідним та близьким покійного. Світла пам'ять про Сергія Анатолійовича назавжди збережеться в наших серцях.

СПОРТ

КОМАНДА ХНМУ ВЗЯЛА УЧАСТЬ У ТУРНІРІ З ШАХІВ

З 25 по 28 січня в НМАПО ім. П.Л. Шупика відбулися змагання командного турніру з шахів серед вищих медичних навчальних закладів України.

Команди-учасники були представлені медичними закладами Івано-Франківська, Вінниці, Полтави, Дніпропетровська, Києва. Місто Харків представляла команда Харківського національного медичного університету. У змаганнях, що проводилися за правилами активних шахів, команда ХНМУ посіла IV місце.

Організатори турніру й члени журі відзначили високу технічну підготовку команди університету та їх уміння боротися. Вітаємо нашу команду у складі: професора кафедри інфекційних хвороб Ольги Ольховської, асистента кафедри інфекційних хвороб Олени Кучеренко, професора кафедри патологічної анатомії Віталія Гаргіна, викладачів кафедри фізичної реабілітації, спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Наталії Стратій та Людмили Сичової, а також студентки I медичного факультету Анастасії Черної з гідною перемогою та незламною вірою в силу спільних справ.

ПРАГНЕННЯ ДО ПЕРЕМОГИ: СПАРТАКІАДА «ЗДОРОВ'Я – 2017»

Протягом січня–лютого в Харківському національному медичному університеті було проведено спартакіаду «Здоров'я» серед співробітників університету.

З надією поборотися за перемогу в зимовому блоці спартакіади взяли участь співробітники університету з 7 видів спорту – шахів, шашок, бадмінтону, настільного тенісу, лижних гонок, жиму лежачи, гирьового спорту. Загалом у спартакіаді взяли участь 274 співробітники, що виявили всі найкращі якості, командний дух, силу волі й прагнення до перемоги, показали добрі результати та відзначилися у наступних змаганнях:

з шахів:

Олена Кучеренко – асистент кафедри дитячих інфекційних хвороб;

Ольга Ольховська – професор кафедри дитячих інфекційних хвороб;

з шашок:

Олена Кучеренко – асистент кафедри дитячих інфекційних хвороб;

Ольга Ольховська – професор кафедри дитячих інфекційних хвороб;

Олег Білик – старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я;

з бадмінтону:

Антон Ткаченко – асистент кафедри біохімії;

Олег Білик – старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я;

Віталій Ткаченко – асистент кафедри інфекційних хвороб;

з настільного тенісу:

Антон Ткаченко – асистент кафедри біохімії;

Олег Білик – старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я;

у лижних гонках:

Віталій Ткаченко – асистент кафедри інфекційних хвороб.

Літній блок спартакіади, що відбудеться у травні, включатиме змагання з легкоатлетичного кросу та плавання.

Усім активним учасникам спортивного свята бажаємо подальших успіхів у благородній справі популяризації здорового способу життя.

ВІТАЄМО КОМАНДУ ХНМУ З ШАШОК
З ПЕРЕМОГОЮ!

16 лютого з ініціативи Харківського обласного комітету профспілкової організації в рамках обласної галузевої Спартакіади серед працівників вищих медичних закладів відбулися змагання з шашок.

Команда нашого вишу у складі асистента кафедри медичної генетики Олександра Красова, ст. викладача кафедри ФРСМ Олега Білика, викладача кафедри ФРСМ Володимира Трегубова, асистента кафедри хімії Ольги Калиненко посіла I місце (тренер – Тетяна Поліщук).

Сторінку підготовлено за матеріалами кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я

УЛЫБНИТЕСЬ!

Закончив медичинський, я:

- постійно мою руки;
- я знаю, що умру, и понимаю, что этого не изменить;
- я знаю, откуда на самом деле берутся дети;
- практически нет вещей, способных лишить меня аппетита;
- я очень боюсь врачей, особенно однокурсников!

УКРАЇНСЬКІ ТРАДИЦІЇ
СВЯТКУВАННЯ МАСЛЯНОЇ В ХНМУ

24 лютого в Харківському національному медичному університеті відбулося святкування Масляної – давньої та доброї традиції проведів зими, що відзначається перед Великоднім постом.

Під запальні конкурси, музику та жарти всі бажаючи частувалися головною стравою свята – млинцями, які подавали з варенням, медом та сметаною. У гулянні з дотриманням давніх народних традицій та обрядів взяв участь ректор університету Володимир Лісовий, який привітав зі святом вітчизняних й іноземних студентів, що навчаються в нашому виші.

Проректор з науково-педагогічної роботи Іван Летік, співробітники, викладачі та студенти університету насолоджувалися колоритною атмосферою народного свята. Наостанне було спалено опудало Масляної, навколо якого учасники заходу водили хоровод.

Інна Нечитайло,

провідний редактор з інформаційного дизайну

ФЕСТИВАЛЬ
ТОРЖЕСТВО СТОМАТОЛОГІВ

24 лютого в актовому залі ХНМУ відбувся III Харківський стоматологічний фестиваль.

У рамках фестивалю пройшов відбірковий тур Всеукраїнської інтелектуальної гри «Брейн-ринг», засновником якої стало студентське наукове товариство Київського національного медичного університету ім. О.О. Богомольця. Традиційно гру проводила автор та ідейний натхненник проекту декан стоматологічного факультету ХНМУ Наталія Біденко.

У відбірковому турі взяли участь 5 команд: Харківського національного медичного університету, Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова, Івано-Франківського національного медичного університету, Дніпровської медичної академії та Луганського державного медичного університету.

Команда ХНМУ заробила перші призові очки в конкурсі представлення команд і вже не залишала лідируючого положення до кінця гри. Друге місце посіла Дніпровська медична академія, потім Івано-Франківський НМУ, Вінницький НМУ та Луганський ДМУ. За підсумком гри команди були нагороджені грамотами, дипломами, пам'ятними календарями та цінними призами від спонсорів.

Також від самого ранку можна було відвідати виставку робіт талановитих студентів-стоматологів нашого вишу. Продовжив

стоматологічний форум святковий концерт, урочисту церемонію якого відкрив ректор університету Володимир Лісовий, що відзначив украї важливу роль фестивалю в житті університету.

Провели захід декан стоматологічного факультету Віктор Ніконов і доцент кафедри ортопедичної стоматології Андрій Ніконов. Особливо варто відзначити творчі виступи ведучих, адже пісні у їх виконанні стали справжнім сюрпризом для всіх присутніх.

Як завжди, прекрасними танцювальними постановками порадував ансамбль бального танцю «Арт-Денс» під керівництвом Ксенії Палиці. Зацікавили аудиторію гості з Полтави – команда КВК Української медичної стоматологічної академії. Також глядачів порадували «Збірні стоматологічного факультету» та учасники команди «Пара +». Продовжили концерт творчі виступи студентів факультету. Протягом фестивалю були показані гумористичні відео, що відображали життя вишу та будні студентів.

Тепер залишається чекати на четвертий фестиваль, де талановиті стоматологи знову зможуть проявити себе й подарувати радість глядачам.

Олександр Ткаченко, стоматологічний факультет
Сергій Пономарьов, III медичний факультет

ЮВІЛЯРИ

У лютому свій ювілей святкують: завідувач кафедри хірургії №1 **Валерій Володимирович Бойко**, доцент кафедри медичної генетики **Олена Валеріївна Бугайова**, провідний економіст планово-фінансового відділу **Любов Вікторівна Букіна**, доцент кафедри терапевтичної стоматології **Людмила Василівна Воропаєва**, ліфтер **Валентина Василівна Голоскуб**, доцент кафедри загальної хірургії №2 **Сергій Володимирович Грінченко**, завідувач кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Володимир Гілярівич Книгавко**, лаборант кафедри біологічної хімії **Ганна Ігорівна Колеснік**, лаборант кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Клавдія Дмитрівна Корнієнко**, доцент кафедри внутрішньої медицини №3 **Наталія Миколаївна Котовщикова**, буфетник їдальні **Лариса Володимирівна Кохацька**, асистент кафедри клінічної лабораторної діагностики **Микола Ігоревич Литвиненко**, директор музею історії ХНМУ **Жаннета Миколаївна Перцева**, доцент кафедри акушерства та гінекології №1 **Ірина Юрївна Плахотна**, професор кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Людмила Сергіївна Рибалко**, підсобний робітник їдальні **Надія Салифонівна Серебрянська**, старший лаборант кафедри іноземних мов **Валентина Іванівна Сівцева**, завідувач кафедри анатомії людини **Анатолій Олександрович Терещенко**, прибиральник гуртожитку №2 **Ольга Миколаївна Тітова**, сторож **Вячеслав Миколайович Третяков**, доцент кафедри педіатрії №2 **Катерина Костянтинівна Ярова**.

Шановні ювіляри!

Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів, втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій! Нехай у вашій оселі завжди панують любов, щастя, злагода та сімейне благополуччя!

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

Про любов

13 лютого в нашому університеті відбувся третій Літературний вечір із циклу «Вишукана словесність ХНМУ» під назвою «Про любов», присвячений Дню всіх закоханих.

Даний захід був організований студенткою Катериною Мардус під керівництвом голови сектора медіа-простору студентського самоврядування Марини Лисак за підтримки директора Наукової бібліотеки Ірини Киричок.

На вечорі студенти нашого університету та працівники бібліотеки читали вірші і прозу не тільки відомих авторів, а й власні. Та-

кож була представлена виставка літератури видатних поетів, яку підготували працівники Наукової бібліотеки.

З кожним разом все більше і більше молоді залучається до наших літературних вечорів, а це, безумовно, свідчить про те, що наша молодь цінує словесне мистецтво й має велике бажання ділитися ним з іншими. Саме за це всім учасникам ми кажемо: «Велике спасибі. Чекаємо на вас на наших наступних вечорах».

Сектор медіа-простору Студентської ради ХНМУ

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 23.02.2017. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. №2/23.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова